

Procedura obliczeniowa modelu algebraicznego – skrót dla inżyniera/programisty

Ten model NIE jest ani teorią, ani metafizyką, ani konstrukcją fizyczną.

Jest numerycznym filtrem o strukturze algebraiczno-geometrycznej. Redukuje przestrzeń stanów, odsiewa patologie liczbowe, test „regularności” struktury wektora, umożliwia wielowymiarową klasyfikację, generuje stabilne mierniki deformacyjne.

Jako filtr BSM pipeline: *jest spójny, jest stabilny, jest skalowalny, jest powtarzalny, jest szybki, nadaje się do masowej preselekcji, jest **formalnie zdefiniowany** (co jest rzadkie w toy-modelach). W tej klasie zastosowań to jest dobre narzędzie.*

Dokumentacja powiązana (wcześniejsze wersje notatek jak do tej konstrukcji dotarłem, tam jest więcej o inwariantach i Mińkowski space oraz źródłach norm, tutaj w zasadzie jest redefinicja ostrej normy i jej wariantów - wcześniej $\text{ad hoc}=1$ i zebranie proceduralne całości):
https://github.com/4i4in/algebraic_trick_abusing_Wick/

Cel: obliczyć $E^2 = p^2 + m^2 + \Delta^2$, lifetime τ , stabilność, BSM pass/fail dla danej cząstki/oddziaływania.

// lifetime τ nie oznacza, że cząstka znika, tylko że jej E^2 geometrycznego układu zmiennych transformuje; dla neutronu czy innych krótko żyjących to raczej oczywiste, w przypadku "wiecznych" to ciekawostka rachunkowa z non trivial zero; jeśli ta wartość jest "wysoka" warto to zaznaczyć;

1. Przygotuj wektor $\tilde{v}$ i parametry wejściowe

- a → realna część (masslike, invariant) $\approx 1/\gamma = \sqrt{1-\beta^2}$
- b → główna imaginaria kinematyki ($\mathbb{C}$ level) $\approx \beta$
- c, d → komponenty pola EM ($\mathbb{H}$ level, j i k)
- e1..e7 → 7 imaginaries oktonionowe ($\mathbb{O}$ level, internal symmetries: spin, kolor, chirality)
- f8..f15 → 8 dodatkowych imaginaries sedenionowych ($\mathbb{S}$ level, perturbative/BSM)
- ϵ → minimalny non-zero cutoff (default 1e-18 symbolic, nie zmieniać na 0!)

Norma globalna musi być $=1$: $a^2 + b^2 + c^2 + d^2 + \sum e_k^2 + \sum f_k^2 = 1$

2. Oblicz hierarchiczną β_{total} (rekurencyjna norma prędkości)

$$\beta_{\text{total}} = \sqrt{b^2 + (\sqrt{c^2 + d^2})^4 + (\sqrt{\sum_{k=1}^7 e_k^2})^8 + (\sqrt{\sum_{k=8}^{15} f_k^2})^{16} + \epsilon^2}$$

// β_{total} w tej formie tłumi sedoniony do poziomu dekoracji i jest takie, ponieważ "ładnie wyglądało w konstrukcji wykładników" – kwestia czysto estetyczna; można zamiast tego użyć flat squares gdzie $\beta_{\text{total}} = \sqrt{b^2 + c^2 + d^2 + \dots + \epsilon^2}$ alternatywnie parować sub complex, sub quaternion, sub oktonion, z wyższych algebr; rozsądnym byłoby stworzyć opcję switch do wyboru zastosowanej funkcji β_{total} ; Słusznie sugeruję zostawić ten podany wyżej β_{total} ponieważ... tu długi wywód z matematyki; to dobre jest – to tak ma być;

3. Oblicz nową ostrą normę (Norma_ostra)

$$\text{Norma\_ostra} = \text{clamp}(\min(a / \beta_{\text{total}}, \beta_{\text{total}} / a), 0, 1)$$

//wariant podstawowy (heurystyczny) był $\text{Norma\_ostra} = 1$, który był jakościowo dobry, ale ilościowo sypał się przy $v \rightarrow c$; w trakcie przygotowania i testowania procedury można użyć 1 jako placeholder;

gdzie $\text{clamp}(x, 0, 1) = \max(0, \min(x, 1))$ – zabezpiecza przed NaN/ ∞ w limesach ($a=0$ lub $\beta_{\text{total}}=0$)
//istnieją algebraiczne i fizyczne przyczyny takiego stanu rzeczy, wyjaśnione w notatkach;

4. Oblicz Δ^2 (minimalna korekta z perspektyw)

Dla każdej perspektywy i ($w_i \neq 0$):

- $s_i = 1 / w_i$
- $v^{(i)}_j = w_j * s_i$ dla $j = 0..15$ (wszystkie komponenty)
- $\text{suma\_imag}_i = \sum_{\{j \neq 0\}} (v^{(i)}_j)^2$

$$\Delta^2 = \min \{ \text{suma\_imag}_i \mid \text{suma\_imag}_i < \text{Norma\_ostra} \}$$

Jeśli brak takiej perspektywy (wszystkie $\text{overflow} > \text{Norma\_ostra}$) $\rightarrow$ root fail (tachyonic solution excluded, P1)

5. Oblicz finalne E^2 i selekcja rootów

$$E^2 = p^2 + m^2 + \Delta^2$$

Selekcja rootów:

- $E = +\sqrt{E^2}$ (dodatni, ujemne niefizyczne)
- jeśli $\Delta^2 > \varepsilon$ lub overflow w każdej perspektywie $\rightarrow$ root excluded (cząstka niestabilna / nie istnieje)

6. Lifetime τ i BSM check (tylko jeśli $\Delta^2 > 0$)

$\text{dim\_eff} \approx$ liczba efektywnie niezerowych imaginaries + perturbacje (zazwyczaj 8–12)

$$\tau \approx 1 / \varepsilon^{\{\text{dim\_eff} - 7\}} \text{ (lub } \text{dim\_eff} - 8 + 1 \text{ z notatek)}$$

BSM pass/fail:

- jeśli $\Delta^2 < \varepsilon$ i $\tau \gg$ wiek Wszechświata ($\sim 4.3 \times 10^{17}$ s) $\rightarrow$ stabilne / metastable (pass)
- jeśli $\Delta^2 > \varepsilon$ i τ w zakresie obserwowanym (np. neutron ~ 878 s) $\rightarrow$ metastabilne z decay (pass)
- jeśli $\tau < 10^{\{-20\}}$ s i nie obserwowane $\rightarrow$ fail (zbyt krótki)

7. Root selection fail i epsilon call

- Jeśli dla wszystkich perspektyw $\text{suma\_imag}_i > \text{Norma\_ostra} \rightarrow$ root fail (tachyonic)
- Jeśli $\beta_{\text{total}} \approx 0$ lub $a \approx 0$ i brak stabilnej perspektywy $\rightarrow$ epsilon call: dodaj ε^2 do β_{total} i przelicz (minimalna niestabilność P5)
- Jeśli $\Delta^2 > 1$ lub $\tau < 10^{\{-30\}}$ s $\rightarrow$ cząstka niestabilna w sedenionach (BSM candidate lub excluded)

8. Praktyczne wskazówki numeryczne

- $\varepsilon = 1e-18$ (default symbolic, nie zmieniaj na 0!) //w notatkach jest algebraiczne źródło epsilon – chodzi o nietrywialne zero w sedenionach; w praktyce rachunkowej – komputer słabo dzieli real przez zero;
- clamp zawsze włączony (zapobiega NaN/Inf)
- Przy $\beta \rightarrow 1$: $\text{Norma\_ostra} \approx a / \beta_{\text{total}} \approx 1/\gamma \rightarrow \Delta^2$ maleje
- Przy $\beta \rightarrow 0$: $\text{Norma\_ostra} \approx \beta_{\text{total}} / a \approx \beta \rightarrow \Delta^2$ małe
- Dla sedenionów ($f_k \neq 0$): wkład ^{16} zanika bardzo szybko ($0.1^{16} = 1e-16$, $0.01^{16} = 1e-32$)